

Tadeusz Nawrolski

Złocieniec, pow. Drawsko Pomorskie

Informator Archeologiczny : badania 2, 380-381

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

części południowej stanowiska na XVIII i XIX w. Do przebadania pozostała konstrukcja grobli oraz miejsce rozruchu i użytkowania młotów, dotychczas nie zlokalizowane.

ZŁOCIENIEC, pow. Drawsko Pomorskie Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Tadeusz Nawrołski.
Finansował WKZ w Koszalinie. Drugi sezon
badań. Zamek średniowieczny i nowożytny.

Celem tegorocznych uzupełniających badań było zlokalizowanie bramy wjazdowej średniowiecznego zamku. W oparciu o przesłanki archeologiczno-architektoniczne, uzyskane w wyniku ubiegłorocznych badań, wyznaczono wykop o wymiarach 2,5 x 4 m usytuowany przy zewnętrznym licu zachodniego skrzydła muru, w odległości 15 m od p.d. zach. narożnika.

Ogółem przebadano 17 warstw zalegających nad calcem. Pod warstwą II, w p.d. części wykopu, odsłonięto mur ceglany o szer. 43 - 45 cm i dług. 110 cm. Mur z ceglanymi odsadzkami po obu stronach został posadowiony na fundamencie kamiennym. Mur ceglany, dostawiony do muru skrzydła w środkowej i zach. części, został zniszczony przez wkop na dnie którego zalegała rura wodociągowa zapewne z XVII lub XVIII w. W następnych warstwach uchwycono fundament kamienny zach. skrzydła oraz wkop do fundamentu rozszerzający się znacznie w p.n. części. Wkop przecinał wszystkie warstwy sięgając do pierwotnego poziomu próchnicy. Kamienie tworzące fundament nie były związane, zalegał między nimi gruz. W poziomie

spągowym fundamencie, odkryto układ kamieni interpretowany roboczo jako bruk. W świetle pobieżnej analizy stratygrafii można sugerować, że właśnie w tym miejscu istniała dawniej brama. Prawdopodobnie w XVI w., w czasie rozbioru i przebudowy zamku, wykonano wkop i otwór bramowy wypełniono kamieniami polnymi, a na nich posadowiono renesansowe zach. skrzydło zamku. Koncepcję tę potwierdzałyby bruk kamienny - wjazd, a ugruntowałyby ją odnalezienie styku fundamentu kamiennego z ceglany ościeżem bramy.

Uzyskano bardzo bogaty materiał ruchomy. Zdecydowaną przewagę mają siwaki, a nieliczne są fragmenty naczyń polewanych związanych z górnymi warstwami i wkopem wodociągowym. Najstarsze warstwy związane z użytkowaniem zamku dostarczyły materiał, który roboczo można datować na drugą połowę XIII w. i początek XIV w.

ZWIĘC m.

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska PKZ - Oddział w Krakowie

Badania prowadzi mgr Teofil Debowski. Finansował WKZ w Krakowie. Pierwszy sezon badań.

Zamek średniowieczny i nowożytny.

Prace wykopaliskowe poprzedzone badaniami historycznymi i architektonicznymi miały na celu: odsłonięcie, znanej jeszcze ze źródeł XIX-wiecznych, okrągłej gotyckiej baszty; ustalenie poziomu dziedzińca zamkowego z czasu funkcjonowania budowli w okresie późnego średniowiecza i renesansu; uzyskanie dowodów potwierdzających istnienie wyróżnionych w trakcie badań architektonicznych faz rozbudowy oraz poszukiwanie śladów fosy.

W pobliżu północno-zachodniego narożnika obecnej bryły za-